

Б А Щ А и С И Н Ъ.

- Р а з к а з ъ -

Въ махлата си вдигаше връва до **Бога**: имаше бой съ снѣжни топки. Ала Пенчо Близнаковъ не се съблазни отъ веселата игра на другари. Той бѣ разгърналъ тетрадка върху брашовски сандѣкъ и нѣколко пъти почваше да чете, а все зачеркваше написаното: не му се харесваше.

- Разбирамъ го, а помъ запиша! - се упрекна Пенчо... Дяволъ да го вземе това домашно! За спестяването! Добръ! Но какъ да го захвана! Какъ да го неразбирамъ! - се увѣряваше. Ето татю и чичо. Двамата рождени братя, близнаци. У дома всичко има, пъкъ у чичови - сиромашия до шия!

Досмѣше го.

Чичо му често повтаря това: сиромашия до шия. И така го казва, да виждашъ сиромашията като грозило, изправила се до него да го души.